

[Indenrigsministeren.]

og der findes et blandet Sygehus. Samarbejde med Speciallæger vil dog kunne etableres, hvad enten man vilde søge til Hjørring eller til Aalborg, hvortil Afstanden er omtrent lige stor (27 km til Aalborg, 23 km til Hjørring).“

Det kommer man nu til at revidere. Efter Hospitalets Beliggenhed bliver det formentlig 20 km til Hjørring og 30 km til Aalborg. Det hedder videre:

„Stedet frembyder en saadan Blanding af Land og By, at Familiepleje maa antages let at kunne etableres, saavel i Købstad hjem som paa Landet i Omegnen.“

Dette sidste er en ikke ubetydelig Faktor, som man er nødt til i og under Hospitalsbehandlingen at regne med.

Derefter kommer Udvalget i sin Konklusion ind paa Spørgsmaalet om Aalborg, idet man siger:

„Lægger man Hovedvægten paa den lette Adgang til Samarbejde med et Centralsygehus, maatte Aalborg have Fortrinet.“

Men mig bekendt findes der ikke noget Centralsygehus i egentlig Forstand i Aalborg, altsaa et Centralsygehus, som har alle de forskellige Afdelinger fuldt udbygget. Der findes to ret store Hospitaler, et kommunalt og et amtskommunalt, og saa findes der et privat Sygehus, hvor en 3—4 Speciallæger har Indlæggelsesret. Men altsaa, et virkeligt Centralsygehus, saadan som man opfatter dette Begreb, findes ikke i Byen. Jeg ved meget vel, at man har snakket meget længe om det, men mere end Snak er det indtil dette Øjeblik ikke blevet til; det skulde for saa vidt glæde mig, om man kunde komme ud over det rene Snakkeras i denne Forbindelse.

Men hele dette Problem faar mig til at spørge: Hvor meget betyder i det hele taget Centralsygehusene for Behandlingen af de sindssyge? Det ærede Medlem Hr. Mogens Fog var inde paa — hvad der jo er rigtigt —, at praktisk talt alle Sindssygehospitaler ligger ret langt fra et Centralsygehus, altsaa ret fjernt fra Muligheden for Specialistbehandling. Jeg har været opmærksom herpaa, og jeg har derfor spurgt Folk, som maatte siges at være særlig kloge paa den Slags, nemlig de Folk, som arbejder paa saadanne Sindssygehospitaler, f. Eks. paa Oringe, hvilken Betydning det havde, og derpaa har man svaret, at det, det kom an paa, var at man havde Adgang til Øre-, Næse- og Halsspecialister samt til Øjenspecialister. Man vilde ikke afvise, at det

ogsaa betød noget at have en Specialist i Medicin i Nærheden, men det var, efter hvad jeg kunde forstaa, det andet, der var det afgørende. Og hvis det er saaledes, vil den Omstændighed at saadanne Specialister dels allerede har ønsket og — hvis Hospitalet kommer — vel i endnu højere Grad vil ønske at nedsætte sig i Brønderslev med Ret til Indlæggelse paa det store, moderne indrettede, blandede Sygehus, bidrage til at løse dette Problem.

For øvrigt vil jeg sige, naar Talen er om Aalborg, at det jo ikke just er Meningen at lægge Hospitalet klos op ad de to eksisterende Hospitaler og da slet ikke op ad Privatklinikken. Der bliver en ikke ubetydelig Afstand, en vis Strækning at transportere Patienterne. Hvor stor den bliver, tør jeg ikke angive, hverken i Kilometer eller Meter, men der bliver som sagt et Stykke Vej. Spørgsmaalet er saa: Vil det blive meget mindre besværligt at føre Patienterne ind gennem den stærkt trafikerede By Aalborg, vil det tage meget mindre Tid end f. Eks. at føre dem ca. 20 km. ud ad en aaben Landevej? Jeg tror det ikke.

Saa er der et andet Forhold, som Udvalget ogsaa kommer til, naar Talen er om Aalborg. Det hedder i Betænkningen:

„Der har inden for Udvalget været ytret nogen Betænknelighed ved at anbringe et Sindssygehospital saa nær den store By, idet Patienternes Færden udenfor Hospitalsterrainet vil være mere begrænset og for mange af dem ganske udelukket, medens man under mere landlige Forhold kunde tænke sig i saa Henseende — til Patienternes Gavn — at tilstaa langt større Frihed. En til Hospitalet knyttet Familiepleje vil vanskeligere kunne opstaa paa dette Sted i Hospitalets nærmeste Omgivelser.“

Jeg maa altsaa hævde — det er derfor, jeg har gjort denne Omtale ret udførlig —, at det, der har været ledende for mig i denne Sag, alene har været de saglige Hensyn, som jeg har maattet tage netop ud fra den foreliggende Kommissionsbetænkning. Jeg maatte i og for sig, efter at have læst Kommissionens Betænkning igennem, vente, at man havde draget den Konklusion af det hele, at Hospitalet skulde ligge i Brønderslev. I Stedet for har disse udmærkede Mænd draget en efter min Mening forkert Konklusion af en i øvrigt rigtig Tankerække, men det oplever man en Gang imellem, og det mener jeg for mit Vedkommende at have oplevet her. Der har saa ikke været andet for mig at gøre end at ændre Konklusionen.

Det ærede Medlem Hr. Aidt var inde